

Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (andra avdelningen)

den 8 maj 2014*

”Överklagande — Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering av ordmärket BIMBO DOUGHNUTS — Det äldre spanska ordmärket DOGHNUTS — Relativa registreringshinder — Förordning (EG) nr 40/94 — Artikel 8.1 b — Helhetsbedömning av risken för förväxling — En beståndsdelens självständiga särskiljande ställning i ett sammansatt ordmärke”

I mål C-591/12 P,

angående ett överklagande enligt artikel 56 i stadgan för Europeiska unionens domstol, som ingavs den 10 december 2012,

Bimbo SA, Barcelona (Spanien), företrätt av C. Prat, abogado, och R. Ciullo, barrister,

sökande,

i vilket de andra parterna är:

Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån), företräd av A. Folliard-Monguiral och J. Crespo Carrillo, båda i egenskap av ombud,

svarande i första instans,

Panrico SA, Esplugues de Llobregat (Spanien), företrätt av D. Pellisé Urquiza, abogado,

intervenient i första instans,

meddelar

DOMSTOLEN (andra avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden R. Silva de Lapuerta samt domarna J.L. da Cruz Vilaça, G. Arestis, J.-C. Bonichot och A. Arabadjiev (referent),

generaladvokat: P. Mengozzi,

justitiesekreterare: förste handläggaren L. Hewlett,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 7 november 2013,

och efter att den 23 januari 2014 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

* Rättegångsspråk: engelska.

följande

Dom

- 1 Bimbo SA (nedan kallat Bimbo) har yrkat att domstolen ska upphäva den dom som meddelades av Europeiska unionens tribunal i målet Bimbo/harmoniseringsbyrå – Panrico (BIMBO DOUGHNUTS) (T-569/10, EU:T:2012:535, nedan kallad den överklagade domen). Genom denna dom ogillade tribunalen Bimbos talan om ändring i första hand och ogiltigförklaring i andra hand av det beslut som meddelats av fjärde överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrå den 7 oktober 2010 (ärende R 838/2009-4) om ett invändningsförfarande mellan Panrico SA (nedan kallat Panrico) och Bimbo (nedan kallat det omtvistade beslutet).

Tillämpliga bestämmelser

- 2 Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3) har upphävts och ersatts av rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken (EUT L 78, s. 1). Förordning nr 207/2009 trädde i kraft den 13 april 2009.

- 3 I artikel 8.1 i förordning nr 40/94 under rubriken ”Relativa registreringshinder” föreskrevs följande:

”Om innehavaren av ett äldre varumärke invänder skall det varumärke som ansökan gäller inte kunna registreras

...

- b) om det - på grund av att det är identiskt med eller liknar det äldre varumärket och de varor eller tjänster som omfattas av varumärkena är identiska eller är av liknande slag - föreligger en risk att allmänheten förväxlar dem inom det område där det äldre varumärket är skyddat, inbegripet risken för att varumärket associeras med det äldre varumärket.”

Bakgrund till tvisten

- 4 I punkterna 1–14 i den överklagade domen sammanfattas bakgrunden till tvisten enligt följande:

”1 [Bimbo] ingav den 25 maj 2006 en ansökan om registrering av gemenskapsvarumärke till [harmoniseringsbyrå] i enlighet med förordning nr 40/94, i dess ändrade lydelse [ersatt av förordning nr 207/2009].

2 Det sökta varumärket utgörs av ordkännetecknet BIMBO DOUGHNUTS.

3 De varor som registreringsansökan avsåg omfattas av klass 30 i Niceöverenskommelsen om internationell klassificering av varor och tjänster vid varumärkesregistrering av den 15 juni 1957, med ändringar och tillägg, och motsvarar följande beskrivning: ’konditori- och bageriprodukter, speciellt munkar’.

4 Registreringsansökan offentliggjordes i *Bulletinen för gemenskapsvarumärken* nr 42/2006 av den 16 oktober 2006.

5 Den 16 januari 2007 framställde [Panrico] med stöd av artikel 42 i förordning nr 40/94 (nu artikel 41 i förordning nr 207/2009) en invändning mot registreringen av det sökta varumärket för samtliga varor som avses i punkt 3 ovan.

- 6 Invändningen grundades på flera äldre nationella och internationella ord- och figurmärken. Den grundades i synnerhet på det spanska ordmärket DOGHNUTS, som registrerats den 18 juni 1994 under nummer 1288926 för varor i klass 30 och motsvarar följande beskrivning: 'konfektyr- och konditoriprodukter och beredningar för sådana produkter och produkter och beredningar för konfekt och sötsaker i alla former; socker, choklad, te, kakao, kaffe och ersättningar av dessa; vanilj, essenser och produkter och beredningar för crème caramel och bakverk, ätbara choklad- och sockerbaserade produkter, glass, kandisocker, choklad, runda munkar, tuggummi och kakor'.
- 7 Till stöd för invändningen åberopades de registreringshinder som avses i artikel 8.1 b och 8.5 i förordning nr 207/2009.
- 8 Den 25 maj 2009 biföll invändningsenheten invändningen.
- 9 Den 24 juli 2009 överklagade sökanden invändningsenhetens beslut till harmoniseringsbyrån i enlighet med artiklarna 58–64 i förordning nr 207/2009.
- 10 Fjärde överklagandenämnden [(nedan kallad överklagandenämnden)] avslog överklagandet genom [det omtvistade beslutet]. Liksom invändningsenheten begränsade sig överklagandenämnden till att jämföra det sökta varumärket med det äldre spanska ordmärket DOGHNUTS (nedan kallat det äldre varumärket) och slog på denna grund fast att det föreligger risk för förväxling i den mening som avses i artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009.
- 11 Överklagandenämnden påpekade att 'doughnut' var ett engelskt ord som betyder '... liten mjuk kaka i form av en tjock ring gjord av deg'. Enligt överklagandenämnden finns inte det ordet på spanska. De spanska motsvarigheterna är 'dónut' eller 'rosquilla'. Överklagandenämnden ansåg att ordet 'doughnut' för den spanska genomsnittskonsumenten (med undantag för de som talar engelska) varken beskrev ifrågavarande varor eller deras egenskaper och hade ingen särskild bibetydelse i förhållande till dessa. Enligt överklagandenämnden skulle det äldre kännetecknet liksom det sökta kännetecknet uppfattas som ett utländskt ord eller som ett fantasiord av de flesta konsumenterna.
- 12 Överklagandenämnden ansåg dessutom att de ifrågavarande kännetecknen liknade varandra genom att det äldre varumärket var inkorporerat på ett nästan identiskt sätt i det sökta varumärket. De ifrågavarande varumärkena påvisade en medelhög grad av visuell och fonetisk likhet. Det var inte möjligt att göra någon begreppsmässig jämförelse.
- 13 De varor som de motstående varumärkena avser var identiska. Det äldre varumärkets särskiljningsförmåga var medelhög.
- 14 Överklagandenämnden fann – med hänsyn till det äldre varumärkets medelhöga särskiljningsförmåga – att det vid en helhetsbedömning av risken för förväxling förelåg en förväxlingsrisk hos de berörda konsumenterna för samtliga omtvistade varor som bedömts vara identiska på grund av den medelhöga graden av visuell och fonetisk likhet.”

Förfarandet vid tribunalen och den överklagade domen

- 5 Bimbo väckte talan om i första hand ändring av det omtvistade beslutet och i andra hand ogiltigförklaring av detsamma.
- 6 Till stöd för sitt yrkande om ogiltigförklaring av det omtvistade beslutet åberopade Bimbo två grunder. För det första gjordes det gällande att överklagandenämnden hade åsidosatt artiklarna 75 och 76 i förordning nr 207/2009 och för det andra att nämnden hade åsidosatt artikel 8.1 b däri.

- 7 Genom den överklagade domen avvisade tribunalen yrkandet om ändring av det omtvistade beslutet och ogillade talan om ogiltigförklaring av detsamma.

Parternas yrkanden

- 8 Bimbo har yrkat att domstolen ska upphäva den överklagade domen och ogiltigförklara det omtvistade beslutet samt förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.
- 9 Harmoniseringsbyrån har yrkat att domstolen ska ogilla överklagandet och förplikta Bimbo att ersätta rättegångskostnaderna.
- 10 Panrico har yrkat att domstolen ska slå fast att dess svarsskrivelse kan upptas till sakprövning och att den är välgrundad, fastställa den överklagade domen samt förplikta Bimbo att ersätta rättegångskostnaderna.

Prövning av överklagandet

- 11 Bimbo har till stöd för sitt överklagande gjort gällande en enda grund som består av två delgrunder, nämligen att artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009 har åsidosatts.
- 12 Ansökan om registrering av det omtvistade gemenskapsvarumärket gavs emellertid in den 25 maj 2006 och det datumet är avgörande för att fastställa vilka materiella bestämmelser som är tillämpliga (se, för ett liknande resonemang, beslut Shah/Three-N-Products Private, C-14/12 P, EU:C:2013:349, punkt 2, och beslut DMK/harmoniseringsbyrån, C-346/12 P, EU:C:2013:397, punkt 2). Därför är förfarandebestämmelserna i förordning nr 207/2009 och de materiella bestämmelserna i förordning nr 40/94 tillämpliga i det aktuella målet.

Den första delgrunden

Parternas argument

- 13 Bimbo har gjort gällande att tribunalen genom resonemanget i punkt 97 i den överklagade domen förväxlade begreppen "särskiljningsförmåga" och "beståndsdel som saknar all innebörd", å ena sidan, och begreppet "självständig särskiljande ställning". Varken den ursprungliga särskiljningsförmågan i eller innebörden av en beståndsdel i ett sammansatt varumärke ska förväxlas med beståndsdelens kännetecknande ställning i varumärket. Begreppet ställning tyder på att det rör sig om ett begrepp som ska bedömas med hänsyn till egenskaperna hos de övriga beståndsdelarna i det berörda kännetecknet.
- 14 Tribunalens resonemang innebär vidare enligt Bimbo att samtliga varumärken som är sammansatta av två beståndsdelar, varav den ena är ett känt varumärke och den andra är ett varumärke som har medelhög särskiljningsförmåga och som saknar särskild innebörd för omsättningskretsen, kommer att anses bestå av två beståndsdelar med självständig särskiljande ställning. EU-domstolen har ansett att genomsnittskonsumenten vanligtvis uppfattar ett varumärke som en helhet och det är endast i särskilda fall som den har godtagit att det inte kan uteslutas att en beståndsdel i ett sammansatt varumärke kan behålla en självständig särskiljande ställning i det berörda sammansatta kännetecknet.

- 15 EU-domstolen har likaså slagit fast i punkt 38 i domen Becker/Harman International Industries (C-51/09 P, EU:C:2010:368), att ett efternamn, i ett sammansatt varumärke, inte i varje enskilt fall behåller en självständig särskiljande ställning enbart till följd av att det uppfattas som ett sådant namn. För att en sådan ställning ska anses föreligga ska en helhetsbedömning mot bakgrund av samtliga relevanta faktorer i det enskilda fallet ha gjorts.
- 16 Bimbo har slutligen anfört att begreppen "enhetlig helhet" och "logisk enhet" som tribunalen använt inte förekommer i EU-domstolens praxis. Även om tribunalen genom att använda de begreppen menade att det sammansatta varumärket består av olika "självständiga" beståndsdelar, innebär inte det att beståndsdelarna har en självständig särskiljande ställning.
- 17 Harmoniseringsbyrån och Panrico har bestritt Bimbos argumentation. Harmoniseringsbyrån har i synnerhet gjort gällande att den första delgrunden inte kan prövas. Det framgår nämligen av punkt 97 i den överklagade domen att tribunalen begränsade sig till att pröva den konkreta innebörden av det sökta kännetecknet och tribunalen gjorde därför en bedömning av de faktiska omständigheterna.

Domstolens bedömning

- 18 Vad gäller frågan huruvida den första delgrunden kan tas upp till sakprövning påpekar EU-domstolen följande. Bimbo har gjort gällande att tribunalen förväxlade vissa rättsliga begrepp, åsidosatte regeln att en beståndsdel i ett sammansatt varumärke endast undantagsvis kan ha självständig särskiljande ställning samt använde terminologi som inte använts i rättspraxis. Bimbo har därför, i motsats till vad harmoniseringsbyrån har hävdad, inte endast yrkat att EU-domstolen ska göra en ny bedömning av de faktiska omständigheterna, utan även gjort gällande att tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning i flera avseenden. Härav följer att delgrunden kan tas upp till sakprövning.
- 19 I sak erinrar domstolen om följande. Enligt fast rättspraxis föreligger risk för förväxling, i den mening som avses i artikel 8.1 b i förordning nr 40/94, om det finns risk för att allmänheten kan tro att varorna eller tjänsterna i fråga kommer från samma företag eller i förekommande fall från företag med ekonomiska band (se dom harmoniseringsbyrån/Shaker, C-334/05 P, EU:C:2007:333, punkt 33, och dom Nestlé/harmoniseringsbyrån, C-193/06 P, EU:C:2007:539, punkt 32).
- 20 Vid prövningen av huruvida det föreligger risk för förväxling hos allmänheten ska det göras en helhetsbedömning mot bakgrund av samtliga relevanta faktorer i det enskilda fallet (se, för ett liknande resonemang, dom SABEL, C-251/95, EU:C:1997:528, punkt 22, dom harmoniseringsbyrån/Shaker, EU:C:2007:333, punkt 34, och dom Nestlé/harmoniseringsbyrån, EU:C:2007:539, punkt 33).
- 21 Helhetsbedömningen av risken för förväxling ska, vad gäller de motstående varumärkenas visuella likhet, ljudlighet eller begreppsmässiga likhet, grunda sig på det helhetsintryck som varumärkena åstadkommer med hänsyn särskilt till deras särskiljande och dominerande beståndsdelar. Den uppfattning som genomsnittskonsumenten av de ifrågavarande varorna och tjänsterna har av varumärkena är av avgörande betydelse vid helhetsbedömningen av risken för förväxling. Genomsnittskonsumenten uppfattar vanligtvis ett varumärke som en helhet och ägnar sig inte åt att undersöka varumärkets olika detaljer (se, för ett liknande resonemang, dom SABEL, EU:C:1997:528, punkt 23, dom harmoniseringsbyrån/Shaker, EU:C:2007:333, punkt 35 och dom Nestlé/harmoniseringsbyrån, EU:C:2007:539, punkt 34).
- 22 Bedömningen av likheten mellan två varumärken kan inte endast avse en beståndsdel i ett sammansatt varumärke som jämförs med ett annat varumärke. Jämförelsen ska tvärtom göras genom att de ifrågavarande varumärkena, betraktade vart och ett för sig, undersöks i sin helhet (dom harmoniseringsbyrån/Shaker, EU:C:2007:333, punkt 41).

- 23 Omsättningskretsens minnesbild av det helhetsintryck som ett sammansatt varumärke åstadkommer kan under vissa förhållanden domineras av en eller flera av varumärkets beståndsdelar. Det är emellertid endast när alla andra beståndsdelar i varumärket är försumbara som bedömningen av likheten kan grunda sig enbart på den dominerande beståndsdel (dom harmoniseringsbyrå/Shaker, EU:C:2007:333, punkterna 41 och 42, och dom Nestlé/harmoniseringsbyrå, EU:C:2007:539, punkterna 42 och 43 och där angiven rättspraxis).
- 24 Domstolen har i detta hänseende preciserat att det inte kan uteslutas att ett äldre varumärke, som i ett enskilt fall används av tredje man i ett sammansatt kännetecken som inbegriper tredje mannens firma, behåller en självständig särskiljande ställning i det sammansatta kännetecknet. Därför är det vid fastställandet av huruvida det föreligger risk för förväxling tillräckligt – med hänsyn till att det äldre varumärket behåller en självständig särskiljande ställning – att allmänheten uppfattar det som om de varor eller tjänster som betecknas med det sammansatta kännetecknet även härrör från innehavaren av detta varumärke (dom Medion, C-120/04, EU:C:2005:594, punkterna 30 och 36, och beslut Perfetti Van Melle/harmoniseringsbyrå, C-353/09 P, EU:C:2011:73, punkt 36).
- 25 En beståndsdel i ett sammansatt kännetecken behåller dock inte en sådan självständig särskiljande ställning om beståndsdelarna tillsammans med den eller de andra beståndsdelarna i kännetecknet utgör en enhet som har en annan betydelse än beståndsdelarna sedda var för sig (se, för ett liknande resonemang, beslut ecoblue/harmoniseringsbyrå och Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, C-23/09 P, EU:C:2010:35, punkt 47, dom Becker/Harman International Industries, EU:C:2010:368, punkterna 37 och 38, och beslut Perfetti Van Melle/harmoniseringsbyrå, EU:C:2011:73, punkterna 36 och 37).
- 26 Tribunalen fann i punkterna 79 och 81 i den överklagade domen att även om det antas att beståndsdelarna ”bimbo” har en dominerande ställning i det sökta varumärket, är beståndsdelarna ”doughnuts” inte försumbara i det helhetsintryck som varumärket åstadkommer och ska därför beaktas vid jämförelsen av de motstående varumärkena.
- 27 Tribunalen preciserade i punkt 97 i den överklagade domen att eftersom beståndsdelarna ”doughnuts” saknar all innebörd för omsättningskretsen, utgör inte den beståndsdelarna tillsammans med de andra beståndsdelarna i kännetecknet en enhet som har en annan betydelse än beståndsdelarna sedda var för sig. Tribunalen fann således att beståndsdelarna ”doughnuts” behåller en självständig särskiljande ställning i det sökta varumärket och ska därför beaktas vid helhetsbedömningen av risken för förväxling.
- 28 I punkt 100 i den överklagade domen slog tribunalen fast att helhetsbedömningen mot bakgrund av samtliga relevanta faktorer i det enskilda fallet bekräftade överklagandenämndens slutsats att det förelåg risk för förväxling.
- 29 Tribunalen fann således inte att det förelåg risk för förväxling endast på grund av att beståndsdelarna ”doughnuts” har en självständig särskiljande ställning i det sökta varumärket, utan den kom fram till detta efter en helhetsbedömning, vilken innehöll de olika bedömningssteg som framgår av rättspraxis (se punkterna 19–25 ovan), med beaktande av de relevanta faktorerna i det enskilda fallet. Tribunalen tillämpade således artikel 8.1 b i förordning nr 40/94 korrekt.
- 30 Detta konstaterande påverkas inte av de argument som framförts av Bimbo.
- 31 Vad gäller Bimbos kritik mot tribunalen för att den använt begreppen ”särskiljningsförmåga” och ”beståndsdel som saknar all innebörd” i punkt 97, gör domstolen följande bedömning. I denna punkt begränsade tribunalen sig till att avslå Bimbos argument om att beståndsdelarna ”doughnuts” inte skulle tas i beaktande vid bedömningen av risken för förväxling, eftersom den saknade särskiljningsförmåga.

- 32 Tribunalen kompletterade således sin bedömning i punkt 81 i den överklagade domen, enligt vilken beståndsdelarna inte var försumbar i det helhetsintryck som det sökta varumärket åstadkom och därför skulle beaktas vid jämförelsen av de motstående varumärkena. Tribunalen förväxlade därvid inte de aktuella begreppen.
- 33 Bimbo har vidare hävdade att tribunalen åsidosatte regeln om att en beståndsdel i ett sammansatt varumärke endast undantagsvis har en självständig särskiljande ställning och att detta undantag ska vara vederbörligen motiverat i förhållande till huvudregeln att konsumenten vanligtvis uppfattar ett varumärke som en helhet. I denna del påpekar domstolen att syftet med bedömningen av huruvida en beståndsdel i ett sammansatt varumärke har en självständig särskiljande ställning är att fastställa vilka av beståndsdelarna som omsättningskretsen kommer att uppfatta.
- 34 Såsom även generaladvokaten har påpekat i punkterna 25 och 26 i sitt förslag till avgörande ska omsättningskretsens minnesbild av det helhetsintryck som det sökta kännetecknet åstadkommer fastställas i varje enskilt fall, särskilt genom en analys av beståndsdelarna i ett kännetecken och av deras relativa betydelse för omsättningskretsens uppfattning. Mot bakgrund av helhetsintrycket och samtliga relevanta faktorer i det enskilda fallet ska därefter risken för förväxling bedömas.
- 35 Fastställandet av vilka beståndsdelar i ett sammansatt kännetecken som bidrar till omsättningskretsens minnesbild av kännetecknets helhetsintryck görs före helhetsbedömningen av risken för förväxling mellan de ifrågavarande kännetecknen. Helhetsbedömningen ska grunda sig på det helhetsintryck som de motstående varumärkena åstadkommer, eftersom genomsnittskonsumenten vanligtvis, såsom har påpekats i punkt 21 i denna dom, uppfattar ett varumärke som en helhet och inte ägnar sig åt att undersöka varumärkets olika detaljer. EU-domstolen anser därför inte att det rör sig om något undantag som ska vara vederbörligen motiverat i förhållande till huvudregeln.
- 36 Den individuella bedömningen av varje kännetecken, såsom krävs enligt EU-domstolens fasta rättspraxis, ska vidare göras utifrån omständigheterna i det enskilda fallet och kan därför inte anses omfattas av allmänna presumtioner. Såsom generaladvokaten har påpekat i punkt 24 i sitt förslag till avgörande framgår det särskilt av den rättspraxis som följt på domen Medion (EU:C:2005:594) att domstolen i den domen inte har infört något undantag från de principer som gäller för bedömningen av risken för förväxling.
- 37 Vad slutligen gäller den argumentation som sammanfattats i punkt 16 i denna dom, konstaterar domstolen följande. Begreppen "enhetlig helhet" och "logisk enhet" som tribunalen använt i punkt 97 i den överklagade domen motsvarar "en enhet som har en annan betydelse" som använts av EU-domstolen i sin praxis (se punkt 25 ovan).
- 38 Av det ovan anförda följer att tribunalen vid sin prövning inte gjorde någon felaktig rättstillämpning såsom Bimbo gjort gällande. Överklagandet kan därmed inte vinna bifall såvitt avser den första delgrunden.

Den andra delgrunden

Parternas argument

- 39 Bimbo har gjort gällande att tribunalen grundade sin slutsats om att risk för förväxling föreligger på antagandet att beståndsdelarna "doughnuts" har en självständig särskiljande ställning, utan att därvid beakta samtliga andra särskilda faktorer i det enskilda fallet.

- 40 Tribunalen beaktade enligt Bimbo inte att det sökta varumärket kännetecknas av sin första beståndsdel "bimbo", som är ett varumärke som är mycket känt i Spanien för de varor som det sökta varumärket avser. Tribunalen angav inte heller att det äldre varumärket inte har hög eller speciell särskiljningsförmåga och att begreppet "doughnuts" inte återges identiskt i det sökta varumärket.
- 41 Bimbo har vidare hävdad att styrkan hos ett känt varumärke, som är den första beståndsdel i det sammansatta varumärket, vanligtvis gör det möjligt att undvika att det helhetsintryck som det sammansatta varumärket åstadkommer av omsättningskretsen uppfattas som om de aktuella varorna kommer från innehavaren av det äldre varumärket eller från företaget med ekonomiska band.
- 42 Tribunalen borde därför, enligt Bimbo, för att kunna slå fast att risk för förväxling mellan de motstående varumärkena förelåg, ha motiverat på vilka grunder det sökta varumärket undantagsvis – med beaktande av det helhetsintryck som det åstadkommer hos omsättningskretsen – medförde risk för förväxling.
- 43 Bimbo har slutligen gjort gällande att tribunalen vid bedömningen av risken för förväxling inte tillräckligt beaktat den omständighet att det – till skillnad från vad som är praxis inom den berörda handelsbranschen i det mål som avgjordes genom domen Medion (EU:C:2005:594) – inom bageribranschen är högst ovanligt att ingå handelsavtal eller samarbeta för att tillhandahålla varor.
- 44 Harmoniseringsbyrån och Panrico har bestritt Bimbos argumentation.

Domstolens bedömning

- 45 Vad gäller resonemanget särskilt i punkterna 91–100 i den överklagade domen kan tribunalen inte, såsom även generaladvokaten har påpekat i punkterna 37–42 i sitt förslag till avgörande, kritiseras för att per automatik – utifrån konstaterandet att beståndsdel "doughnuts" har en självständig särskiljande ställning i det sökta varumärket – ha dragit slutsatsen att det förelåg risk för förväxling mellan de motstående kännetecknen.
- 46 Det framgår nämligen av dessa punkter att tribunalen gjorde en helhetsbedömning av risken för förväxling och att den i detta syfte i förevarande fall beaktade de särskilda faktorerna. Bedömningen grundas dessutom på en detaljerad prövning, i punkterna 52–89 i den överklagade domen, av alla de omständigheter som Bimbo gjort gällande och särskilt av varumärkets renommé. Den argumentation som anförts av företaget vid EU-domstolen grundas således på en felaktig tolkning av domen och kan därför inte godtas.
- 47 Med hänsyn till vad som konstaterats i punkterna 33 och 34 ovan grundas den argumentation som sammanfattats i punkterna 41 och 42 ovan på en felaktig tolkning av relevant rättspraxis, och kan därför inte godtas.
- 48 Vad slutligen gäller Bimbos argumentation som sammanfattats i punkt 43 ovan, konstaterar EU-domstolen, såsom även harmoniseringsbyrån korrekt har hävdad, att denna argumentation har gjorts gällande för första gången vid EU-domstolen och ska därför i enlighet med fast rättspraxis avvisas.
- 49 Härav följer att överklagandet delvis ska avvisas och delvis ogillas såvitt avser den andra delgrunden.
- 50 Således kan överklagandet inte vinna bifall såvitt avser den enda grunden. Överklagandet ska därför ogillas.

Rättegångskostnader

- 51 Enligt artikel 184.2 i domstolens rättegångsregler ska domstolen besluta om rättegångskostnaderna när överklagandet ogillas. Enligt artikel 138.1 i rättegångsreglerna, som är tillämplig i mål om överklagande med stöd av artikel 184.1 däri, ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats.
- 52 Harmoniseringsbyrån och Panrico har yrkat att Bimbo ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom Bimbo har tappat målet, ska harmoniseringsbyråns och Panricos yrkanden bifallas.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (andra avdelningen) följande:

- 1) Överklagandet ogillas.**
- 2) Bimbo SA ska ersätta rättegångskostnaderna.**

Underskrifter